

Nr 353

Av herrar **Norling** och **Öhman**, om förlängd semester för vissa grupper av arbetare med särskilt påfrestande eller hälsofarligt arbete.

Sedan lång tid tillbaka har vissa grupper av arbetare med hårt och pressande eller hälsofarligt arbete tillerkänts längre semester än vanligen utgående semester till övriga arbetare. Således reglerades dessa arbetares semester tidigare i lagen om förlängd semester för vissa arbetare med pressande och hälsofarligt arbete. Arbetare sysselsatta med sådant arbete hade enligt denna lag rätt att tillgodoräkna sig en halv semesterdag för varje månads uppfylld kvalifikationstid.

Genom lagen om generellt förlängd semester till tre veckor för samtliga arbetare avfördes flertalet av dessa arbetargrupper, som tidigare erhållit förlängd semester, ur lagen om förlängd semester för vissa arbetstagare med pressande och hälsofarligt arbete. Dessa arbetare erhöll då endast de förmåner till semester som övriga arbetare fått.

Ungdom under 18 år hade också tidigare längre semester, räknat med en och en halv dag för varje inarbetad kvalificeringsmånad. Även denna förmån slopades sedan den allmänna semestern utsträckts till tre veckor.

Utgår man ifrån att alla dessa arbetargrupper, som tidigare hade en förmånligare semester än övriga arbetare på grund av arbetets art eller hälsovårdlighet, nu ej längre åtnjuter denna förmån, måste detta betraktas som en tillbakagång och ett underskattande av de orsaker som tidigare motiverade en längre semester. Arbetets art ändrades ej med införande av den allmänna treveckorssemestern, utan motiveringen för en längre semester än den allmänna kvarstår.

Till de arbetargrupper som tidigare på grund av arbetets art erhöll förlängd semester hör gruvarbetarna. Allt arbete i gruva såväl under som ovan jord är både tungt och hälsovådligt; samma gäller också arbete i stenbrott och tunnel.

Arbete i kontinuerlig drift och skift, där arbetet bedrives nattetid eller delvis under natten, måste också räknas till de arbeten där en förlängning av semestern är motiverad.

Ur medicinsk synpunkt måste arbete i mörkrum nu som tidigare räknas till hälsofarligt arbete och berättiga de sysselsatta arbetarna till förlängd semester.

Arbetare som sysselsättes för röntgenstrålning eller radioaktivt ämne är de enda som nu faller under lagen om förlängd semester på grund av pressande och hälsofarligt arbete. Dessa arbetare erhåller enligt denna särskilda lag tre dagars semester för varje inarbetad kvalifikationsmånad. Detta synnerligen hälsofarliga arbete motiverar en ytterligare förlängning av semester tiden.

Ungdom under 18 år hade tidigare förmånen att åtnjuta tre veckors semester. Denna förmån bortföll då den allmänna lagen om treveckorssemester antogs. Som motivering för förlängd semester för ungdom framfördes att ungdomarna vid övergång från skola till arbete fick genomgå en både fysiskt och psykiskt påfrestande omställningsprocedur. Man får väl förutsätta, att denna omställningsprocedur fortfarande är lika påfrestande för berörda ungdom, varför skälet för förlängd semester utöver den allmänna semestern är lika bärande som innan den allmänna treveckorssemesteren genomfördes.

Med hänvisning till vad sålunda framförts hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t anhåller om förslag till riksdagen om förlängd semester för i motionen berörda arbetargrupper.

Stockholm i januari 1956

Anton Norling

Gunnar Öhman
